

Enhver i dette Thing, ikke alene en Ret, men det er en Pligt at stemme frit Ja eller Nei efter sin bedste Overbeviisning, som enhver af os tør forsvare for sin Samvittighed og det danske Folk nu og herefter; men da efter alle Mærker ligesom hidtil ogsaa idag min Stemme vil have de Fleste imod sig, saa være det mig tilladt, saa kort og tydeligt, som jeg kan, at forklare og forsvare min Stemmegivning i denne Sag. Det kan nemlig ikke være mig ligegyldigt, om det danske Folk skulde tænke, at det er Tilfældet, som det har været sagt, at min Stemme i denne vigtige Sag var saa aldeles langt borte fra den Stemme, som er givet og ventelig vil blive givet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), som roser sig af, at han i denne Sag er gaaet i Spidsen for dem, som sagde Ja til Alt hvad Ministeriet forlangte, og at vor Uenighed skulde reise sig af en særstundet Paastaalighed eller af en grændseløs Mistænkelighed og af blindt Had fra min Side til ethversomhelst Fællesskab med Noget, af hvad der ligger paa hiin Side Eideren; det kan ikke være mig ligegyldigt, og jeg skulde virkelig mene, at det ikke alene vilde være mig langt behageligere, men ogsaa meget billigere mod mig, om man tildeels havde søgt Grunden til denne Uoverensstemmelse i noget Andet; at man, idermindste tildeels, havde søgt en Grund dertil, at jeg er Aldersformand, saa at jeg altsaa muligviis, dersom jeg ellers har Evner, dersom jeg ellers har Drift, dersom jeg ellers har haft Leilighed til at betragte saadanne store politiske og historiske Spørgsmaal som det, vi her behandle, kunde have tænkt længere over disse Spørgsmaal, end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), eller nogen Anden her i Salen, om de end havde lige de samme Evner og sølte den samme Drift og havde fundet den samme Leilighed til at betragte alle disse store Omsving i deres rette Lys og til at lære af Folkenes ofte dyrefjæbte Erfaring.

Det er imidlertid ingenlunde saaledes, som man har sagt, at jeg har overseet vor nærværende Stilling, eller overseet hvad der allerede er fæstet til Danmarks Riges og det

danske Folks Hartad ubodelige Skade, saa at jeg endogsaa, uden at have Midler dertil, vilde ændre gjort Gjerning. Nei! fra det første Dieblik af, da jeg tog Deel i Behandlingen af den foreliggende Grundlovsforslag, da saa jeg klart og tydeligt: at Danmarks Riges og det danske Folks politiske og historiske Løbebane var indtil videre sluttet; jeg saa tydeligt, at vel var det ikke en nøiagtig Sandhed, som der er sagt, at den danske Rigsdag allerede havde opgivet al umiddelbar Indflydelse paa Fællesanliggenderne, thi dette kan kun skee paa grundlovmæssig Maade ved den 3die Vedtagelse af Grundlovens Indskrænkning, men da Rigsdagen dog selv baade tænkte og sagde, at den allerede havde opgivet den, saa har jeg ogsaa fra første Dieblik indskrænket hele min Opmærksomhed til det Forbehold, som Rigsdagen har taget i disse Paragraffer, og som den paastod skulde være tilstrækkeligt til at hævde os Ret over vore særegne Anliggender, — og dersom jeg nu tænkte, at ethvert saadant Forbehold, som jeg godt seer, baade er fattigt og værgeløst, slet ikke var til nogen Nytte, da vilde jeg naturligviis ligesom min høitærede Ven og hække Medstrider for den danske Sag, Rigsdagsmanden fra Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), ubetinget forkaste det foreliggende Grundlovsforslag. Men uagtet det synes, som om hverken det høitærede Ministerium, eller det høitærede Medlem for Nykjøbing har indseet det, saa har jeg dog ligesaa det første Dieblik af, da dette Grundlovsforslag er blevet forhandlet, erklæret, at jeg vilde nøies med et saadant Forbehold, naar det kun havde nogen Tynde og Kraft, naar dets Dunkelhed og Fatigdom paa den ene Side ikke stak altfor meget af mod dets fordelagtige Egenskaber paa den anden Side; ja jeg har ikke indskrænket mig dertil, men netop denne Gang har jeg endogsaa selv foreslaaet et Middel til at hjælpe paa de 4 Paragraffer, saa at de efter min Forstand dog kunde komme til at udgjøre et Forbehold, der var istand til at beskytte os og til at hævde os, forsaavidt det endnu kan skee, en Levning af den frie Forfatning, som vi ellers derved opgive. Min historiske Tankegang har imidlertid simpelthen været den, at selv i det ulyk-